

[Indenrigsministeren.]

Og jeg har sagt i Folketinget, at hvis der i Tinget maatte vise sig Mulighed for at naa en saadan Enighed, uden at Offeret derfor blev for tungt vejende, var jeg rede til at forhandle paa Grundlag af en saadan Mulighed. Men derfra til at mene, saaledes som det synes, det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds gør det, at jeg foretrækker Socialdemokratiets Forslag, er der et Spring, som jeg ikke synes, det ærede Medlem burde have gjort.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) vil oven i Købet have udvidet Adgangen til at give Henstand med Udpantning af forfalden Skat og er mod, at saadan Henstand faar Restancens Karakter. Det vidner i høj Grad om det ærede Medlems gode Hjerte; det er en højt anerkendelsesværdig Tanke; men jeg maa rigtignok mene, at i disse Tider, hvor Indkomsterne er svingende for mange, og Incitamentet til at bære den som Følge af disse vekslende Indkomster tidt tyngende Skat ikke saa særlig stor, og hvis man tager det, som ligger i Forbindelsen mellem Skatteydelse og Adgangen til at udøve Valgret, bort, frygter jeg rigtignok for, at det vil faa Virkninger overfor Kommunernes Økonomi, som ikke vil være heldige. Det ærede Medlem har jo meget rigtigt selv gjort opmærksom paa, at lader man det gode Hjerte løbe af med sig overfor somme Skatteydere, vil det i Virkeligheden blot sige, at man læser mere paa Ryggen af andre, som maaske er mere betalingsvillige, men om hvem man slet ikke kan vide, hvorvidt de har en større Betalingssevne. Derfor tror jeg, man skal holde sig køligt reflekterende i den Sag og søge at naa det bedst mulige for Kommunernes Økonomi, og det tror jeg, man gør ved at udvide de Regler, som vi naaede til i 1924, og ved at sætte en alvorlig Bremse overfor Misbrug af dem. Det er da heller ikke rigtigt, som det ærede Medlem siger, at hvis dette Lovforslag gennemføres, vil det ganske særlig gaa ud over de daarligst stillede. Dette er jo det samme, som den socialdemokratiske Ordfører i Folketinget skildrede i mere drastiske Vendinger ved at sige, at Formaalet med dette Lovforslag er kun at sætte Foden paa Nakken af de syge, de gamle og de fattige. . . . Ja, jeg ser, at der er ærede Medlemmer her ligefor til højre, som nikker til denne Skildring. Det er jo i den allerbedste Romanstil, og der er mange Mennesker, som tiltales af det, men det har ikke noget som helst med Virkeligheden at gøre, thi Byrden for den økonomisk svageste, den økonomisk daarligst stillede ved gennem

to Aar at tilvejebringe 2 Kr. 66 Ø. til Støtte for sin Kommunes Økonomi og til Bevarelse af sin Indflydelse paa denne Kommunes Styrelse, findes ikke her i Landet for nogen som helst Person at være en Byrde, der tynger til Jorden. Hvis man vil, saa kan man. Men Byrden opstaar for somme, nemlig for dem, som har de stærkt svingende Indkomster, og som i det Skatteaar, da Valget foregaar, kommer til at betale den Skat, der er paalignet dem i Henhold til det forudgaaende Skatteaars Indkomster, Indkomster, som maaske laa væsentlig højere end dem, de har paa det Tidspunkt, da Skatteydelsen ikke længer kan udsættes; hvis man vil bevare Valgretten. For dem kan Vanskeligheder opstaa, men saa er der intet andet dertil at sige, end at saa maa man med Hensyn til sin Skattebetaling ligesom med Hensyn til andre af Livets Forhold indrette sig paa længere Sigt end just Dagen og Vejen og have i Erindring det Aar, da Indtægten er stor, at Vanskeligheder kan opstaa i det følgende, naar den deraf flydende Skat skal betales. Jeg tror, at hvis man kunde stimulere Skatteydere, hvis Indkomstforhold er varierende, og hvis Skatteydelse derfor er svingende fra Aar til Aar, dertil, vilde adskilligt være vundet for Kommunernes Økonomi.

Jeg har aldrig tænkt mig, at det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds skulde have Sympati for dem, der blot vil unddrage sig Skattens Betaling. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at en saadan Sympati har jeg heller ikke, og hvis det ærede Medlem kunde sige mig, paa hvilken Maade man skal fremskaffe en Prøvesten, som kan hjælpe til Afgørelsen af, om det er manglende Villie eller manglende Evne, Restancen skyldes, nu vel, saa kan vi jo drøfte ogsaa den Side af Sagen, dertil er jeg rede. Men jeg tror rigtignok, at med den Forhøjelse af Beløbene, som har fundet Sted ved den seneste Lovrevision, og som sikrer Folk Verdier til et Beløb af 500 Kr., i hvilke der ikke er Udpantningsret, har man fremmet Tendensen til at tilsidesætte Skattebetalingen paa Grund af manglende Villie i højere Grad end paa Grund af manglende Evne.

Jeg skal ikke komme ind paa de Betragtninger, som det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds fremførte med Hensyn til, hvilke Ændringsforslag det ærede Medlem agter at stille i det eventuelt kommende Udvalg. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han agter at gentage det Ændringsforslag, som hans Partifælle i det høje Folketing dør fremsatte, og som ikke